

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 296/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., L., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. T., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 4 v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom u súdneho exekútora JUDr. J. M., Exekútorový úrad, P., pod sp. zn. Ex 362/06, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2006 doručená sťažnosť J. S., L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Z. T., Advokátska kancelária, P., vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 4 v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v konaní vedenom u súdneho exekútora JUDr. J. M., Exekútorský úrad, P. (ďalej len „exekútor“), pod sp. zn. Ex 362/06.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie vyššie označených článkov ústavy a dodatkového protokolu exekučným príkazom exekútora sp. zn. Ex 362/06 z 5. júna 2006 s tým, aby bol exekučný príkaz zrušený a sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie vo výške 60 000 Sk, ako aj náhrada trov právneho zastúpenia advokátkou v sume 6 343 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že exekútor vydal exekučný príkaz sp. zn. Ex 362/06 z 5. júna 2006, ktorým nariadil exekúciu zrážkami zo mzdy sťažovateľa na výživné pre oprávnené maloleté dieťa (ďalej len „oprávnená“) vo výške 4 000 Sk mesačne, pričom rozhodol aj o predbežných trovách exekúcie vo výške 31 800 Sk s navýšením o daň z pridanej hodnoty, čo spolu predstavuje na trovách exekúcie sumu 37 842 Sk. Tento exekučný príkaz sa stal doručením právoplatný, pretože opravný prostriedok proti nemu nie je prípustný. Vydaním exekučného príkazu došlo k závažnému porušeniu platných právnych predpisov a zároveň k porušeniu označených základných práv. Oprávnená v súlade s § 372m Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) podala návrh na vykonanie exekúcie u exekútora a túto skutočnosť oznámila súdu, ktorý dovtedy vykonával súdny výkon rozhodnutia v zmysle OSP. Podľa § 372m ods. 2 OSP, ak oprávnený oznámi súdu, že podal návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona, súd postúpi vec zvolenému exekútorovi spolu s písomným poverením na vykonanie exekúcie, pričom účinky pôvodného návrhu na výkon rozhodnutia, ako aj procesné úkony súdu, z ktorých vyplývajú obmedzenia pre účastníkov konania, zostávajú zachované. Právoplatné uznesenie súdu o nariadení výkonu rozhodnutia má účinky právoplatného upovedomia o začatí exekúcie podľa osobitného predpisu. Napriek takémuto zneniu zákona a napriek tomu, že Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) postúpil exekútorovi vec spolu s písomným poverením na vykonanie exekúcie, exekútor v súlade s vyššie citovaným ustanovením ďalej nepokračoval a svojvoľne volil iný postup. Vydával nadbytočné opatrenia a neoprávnene si vyúčtoval v neoprávnenej výške trov exekúcie. Pritom zo zákona nepochybne a jasne vyplýva, že v tomto prípade exekútor nezačínal novú exekúciu, lebo došlo iba k „postúpeniu“ exekúcie.

Preto nemal požiadať o vydanie poverenia, nemal vydať upovedomenie o začatí exekúcie, ale ani exekučný príkaz. Exekútor však nepostupoval v súlade so zákonom, lebo požiadal okresný súd o vydanie poverenia na začatie exekúcie, pričom okresný súd v rozpore s ustanovením § 372m ods. 2 OSP poverenie vydal. V ďalšom konaní exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie a napokon aj exekučný príkaz sp. zn. Ex 362/06 z 5. júna 2006, pričom si nezákonne vyčíslil trovy exekúcie. V skutočnosti povinnosťou exekútora bolo iba bežným prípisom oznámiť sťažovateľovi, že v ďalšom vykonáva exekúciu on. Žiadna iná činnosť z jeho strany potrebná nebola, a preto mu ani nevzniklo právo na trovy exekúcie. Rozhodne nebol oprávnený vyčísliť jej trovy tak, ako keby začal a vykonal novú exekúciu. K tomu treba dodať, že pôvodný súdny výkon rozhodnutia podľa OSP prebiehal riadne, pričom sťažovateľ nemal a nemá žiadne zameškané výživné. Sťažovateľovi je možné vyčítať, že sa mal brániť vyčísleným predbežným trovám exekúcie po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Treba však brať do úvahy, že sťažovateľ je laik a že išlo o zložité právne otázky. Sťažovateľ v tejto súvislosti navštívil exekútora, ktorý mu „vysvetlil“, že trovy vyčíslil oprávnene. Podstatné však je to, že tak upovedomenie o začatí exekúcie, ako aj exekučný príkaz boli exekútorom vydané protiprávne, a preto sťažovateľ nemohol podať proti trovám exekúcie vyčísleným v upovedomení o začatí exekúcie opravný prostriedok. Vo vzťahu k exekučnému príkazu opravný prostriedok nie je vôbec prípustný. Uvedeným spôsobom exekútor nezákonne pripravil sťažovateľa o celkovú sumu 37 842 Sk.

Z exekučného príkazu exekútora sp. zn. Ex 362/06 z 5. júna 2006 vyplýva, že tento príkaz bol vydaný na základe exekučného titulu (rozsudku okresného súdu zaväzujúceho na platenie výživného), návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie, poverenia okresného súdu na vykonanie exekúcie a príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy. Platiteľovi mzdy sťažovateľa sa nariaďuje vykonávať zrážky zo mzdy sťažovateľa jednak na vymoženie bežného výživného vo výške 4 000 Sk mesačne, ako aj na vymoženie predbežných trov exekúcie vo výške 31 800 Sk navýšených o daň z pridanej hodnoty.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, I. ÚS 158/05, I. ÚS 213/05).

Sťažovateľ namieta, že exekútor nepostupoval v zmysle intertemporálneho ustanovenia § 372m OSP, hoci v danom prípade nešlo o začatie novej exekúcie, ale iba o pokračovanie vymáhania nárokov oprávnenej, ktoré sa dovtedy realizovali v rámci súdneho výkonu rozhodnutia. Exekútor v rozpore s citovaným ustanovením vykonával úkony, ktoré boli nadbytočné, pretože k nim došlo už predtým v rámci súdneho výkonu rozhodnutia. Týmito nadbytočnými úkonmi vznikli sťažovateľovi nedôvodné výdavky.

Z pohľadu ústavného súdu treba konštatovať, že postup exekútora v danej veci sa naozaj javí ako nesúladný s ustanovením § 372m OSP. Hoci existovalo právoplatné uznesenie okresného súdu o nariadení výkonu rozhodnutia, exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie. Pritom z citovaného ustanovenia je nepochybné, že právoplatné uznesenie okresného súdu o nariadení výkonu rozhodnutia malo účinky právoplatného upovedomenia o začatí exekúcie. Preto upovedomenie o začatí exekúcie vydané exekútorom bolo nadbytočné a bolo vydané v rozpore so zákonom. Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov proti upovedomeniu o začatí exekúcie sú prípustné námietky. Sťažovateľ sám uvádza, že námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie nepodal a dal sa presvedčiť exekútorom, že právom požaduje trovy konania vo výške 31 800 Sk navýšené o daň z pridanej hodnoty. Vzhľadom na nečinnosť sťažovateľa upovedomenie o začatí exekúcie vrátane jeho výroku o trovách nadobudlo právoplatnosť. Na základe právoplatného upovedomia o začatí exekúcie bol potom vydaný exekučný príkaz sp. zn. Ex 362/06 z 5. júna 2006, ktorý konkretizuje, akým spôsobom budú pohľadávky oprávnenej vymáhané. Voči exekučnému príkazu nie je opravný prostriedok prípustný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba dôjsť k záveru, že nie je daná bezprostredná príčinná súvislosť medzi exekučným príkazom sp. zn. Ex 362/06 z 5. júna 2006 a označenými základnými právami sťažovateľa podľa ústavy a dodatkového protokolu. Povinnosť sťažovateľa zaplatiť trovy konania vo výške 31 800 Sk navýšené o daň z pridanej hodnoty totiž nevyplýva z exekučného príkazu, ale z upovedomenia o začatí exekúcie. Pokiaľ sťažovateľ napriek tomu podal na ústavnom súde sťažnosť,

v ktorej namieta porušenie základného práva na ochranu vlastníctva vydaním exekučného príkazu, treba túto sťažnosť považovať za zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2006